

Đừng vội mừng khi trả thù thành công

ISSN: 2734-9195 15:05 18/01/2026

Trong lúc trả thù, ta có thể thấy mình “đứng trên” người khác, nhưng đồng thời cũng đang tự đặt mình vào vòng xoáy của khổ đau mới.

Tác giả: **Trà Bình**

Trong đời sống thường nhật, không ít người mang trong lòng nỗi uất ức vì bị xúc phạm, bị phản bội hoặc bị đối xử bất công. Khi có cơ hội, họ sẽ “đòi lại công bằng” bằng cách trả thù. Nhiều người tin rằng, lúc đối phương phải trả giá, thì nỗi đau trong mình sẽ vơi đi. Nhưng theo tinh thần Phật giáo, đó lại là khoảnh khắc con người dễ lạc bước nhất trên con đường hướng thiện.

Phật dạy: oán thù không thể dập tắt bằng oán thù, oán thù chỉ có thể được hóa giải bằng từ bi. Khi một người vui mừng vì đã trả thù thành công, thì sự hả hê ấy thực chất rất mong manh. Nó không đến từ sự an lạc nội tâm, mà từ cảm xúc: hơn - kém, thắng - thua.

Trong lúc trả thù, ta có thể thấy mình “đứng trên” người khác, nhưng đồng thời cũng đang tự đặt mình vào vòng xoáy của khổ đau mới. Bởi khi gieo một hạt giống bất thiện vì cảm xúc cá nhân, sớm muộn gì cũng sẽ gặt về quả đắng. **Phật giáo** gọi đó là luật nhân quả, nó không phải sự trừng phạt, mà là quy luật tự nhiên của tâm và hành động.

Còn có những người đang lầm tưởng, buông bỏ trả thù là yếu đuối, trong Phật pháp, buông bỏ chính là một dạng sức mạnh, là sức mạnh của sự tỉnh thức, của người dám nhìn thẳng vào nỗi đau của mình mà không để nó sai khiến. Khi không còn bị sân hận dẫn dắt, con người mới thật sự tự do, hạnh phúc.



Ảnh sưu tầm

Thực tế cho thấy, sau khi trả thù, không ít người rơi vào trạng thái trống rỗng, thậm chí day dứt, bất an. Niềm vui ngắn ngủi nhanh chóng qua đi, để lại những câu hỏi không lời đáp: *“Bây giờ phải làm sao, liệu mình có khác gì là người đã tự làm tổn thương mình?”*. Chính lúc này, họ mới nhận ra, trả thù không chữa lành vết thương, mà chỉ khoét sâu thêm những rạn nứt trong tâm hồn.

Giáo lý nhà Phật không khuyến khích con người cam chịu bất công, nhưng nhấn mạnh cách đối diện bằng chính niệm và trí tuệ. Thay vì trả thù, con người có thể chọn cách bảo vệ mình bằng sự tỉnh táo, bằng ranh giới rõ ràng, bằng **lòng từ bi**. Những điều này, không chỉ dành cho người khác, mà trước hết là cho chính mình.

Một tâm hồn an nhiên không được xây dựng trên sự gục ngã của người khác. Niềm vui đích thực không đến từ việc khiến ai đó đau khổ, mà từ khả năng chuyển hóa nỗi đau thành sự hiểu biết và cảm thông. Khi ta ngừng vội mừng vì trả thù thành công, cũng là lúc ta bắt đầu bước những bước đầu tiên trên con đường quay về với an vui.

Xã hội càng hiện đại thì càng nhiều va chạm, lời nhắc nhở của đạo Phật vẫn âm thầm nhưng bền bỉ: hãy cẩn trọng với niềm vui sinh ra từ sân hận, bởi chỉ có lòng từ bi và trí tuệ mới đủ sức đưa con người ra khỏi vòng lặp của khổ đau, để sống một cuộc đời bình an.

Tác giả: **Trà Bình**